

Pintures i escultures a l'exposició sobre el centenari de Lluís Montané

Aquest any 2005 se celebra el centenari del naixement de **Lluís Montané i Mollfulleda**. L'artista va néixer a Sant Celoni el 2 de gener de 1905 en una família menestral i morí a Barcelona el 1997. El passat 17 de setembre, a la Rectoria Vella de Sant Celoni, es va fer la presentació de l'exposició "Lluís Montané. Centenari del naixement". Es tracta d'una mostra de pintures i escultures de l'artista celoní que es podrà visitar fins al proper 7 de novembre.

De fet, els actes del centenari de l'artista celoní ja van començar l'any passat amb un homenatge que li organitzà l'Ateu de Barcelona en el qual participaren diversos conferencians. El Museu Abelló de Mollet també preparà una magnífica exposició, dels fons donats per la família a la institució i edità un catàleg. Dissabte passat, en el decurs de la presentació de l'exposició, la seva filla **Mireia Montané** recordà la definició que el seu pare sempre feia de l'art "la realització que l'home fa de la bellesa". També es projectà la cinta "Vida i obra de Lluís Montané".

De tota manera, Sant Celoni encapçalà els actes en reconeixença de l'artista amb la instal·lació de l'escultura de bronze, Repòs al passeig que porta el nom de Lluís Montané, davant la biblioteca. L'obra s'inaugurà el 2 de gener d'aquest any i és considerat un dels més bells exemplars de l'art montanerià. El model, esculpit el 1953 i donat per la família de l'artista a l'Ajuntament de Sant Celoni, es conserva a la biblioteca.

L'exposició que es pot visitar durant aquests dos propers mesos és una selecció de les pintures i escultures més representatives del fons de l'artista que la família va tenir la gentilesa de deixar en dipòsit a l'Ajuntament de Sant Celoni el 1998. Aquest important llegat de Lluís Montané, inclou més de 160 escultures i unes 150 pintures, una mostra de les quals són les obres presents a l'exposició.

Les escultures i pintures de la mostra tracen un recorregut pels temes més estimats per l'artista. En l'escultura Montané manifesta el gust pel nu

L'exposició es podrà visitar fins al 7 de novembre

d'arrels mediterrànies i el moviment, trets que es transmeten especialment en la gràcia de la dansa i la bellesa femenina que són justament els temes predilectes de l'artista, i també es troben en la seva pintura. Força vegades les protagonistes dels quadres són precisament les ballarines o altres escultures. Aleshores dona color a les figures i les situa en una escena que sovint es completa amb altres personatges.

Als quadres també apareix el paisatge mediterrani del jardí de la seva caseta de Collserola, tractat de manera impressionista. Són paisatges humanitzats, on ha intervingut la mà de l'artista per ordenar-los i embellir-los. Completen la mostra models de monuments i escultura religiosa, retrats modelats en guix i terra cuita i pintures amb escenes de costums.

OBRES DE MONTANÉ A SANT CELONI

A Sant Celoni es poden admirar diverses obres de Montané, entre les quals destaquen el

Sant Martí de la façana de l'església i el de l'altar major (1953), el retaule de la Verge del Pilar (1955), i l'escultura Salomé (1954), col·locada a la plaça de l'estació el 1996 dintre dels actes d'homenatge i exposicions que li dedicà Sant Celoni entre 1993 i 1996.

Darrerament sis exposicions antològiques, acompanyades de la publicació de tres llibres catàleg i un vídeo, han donat a conèixer la seva trajectòria artística: les dues que a Barcelona i Granollers li dedicà la Fundació "la Caixa" el 1985, la que organitzà el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya a Barcelona l'any 1993, les que li oferí l'Ajuntament de Sant Celoni el 1994 i el 2000 i la que organitzà el Museu Abelló de Mollet el 2004.

Al llarg de la seva vida dedicada a l'art, Lluís Montané va rebre importants distincions, i va ser condecorat per la Generalitat de Catalunya amb la Creu de Sant Jordi l'any 1992.

JORDI PURTÍ

COLUMNA D'ART

DANÉSJORDI

La realitat subjectiva de l'espai urbà

Danésjordi és un mestre en la tècnica de l'aquarel·la, jugant amb els seus elements constituents de manera que, a vegades, una aparent simulació de manca de domini esdevé una lliçó de seguretat tècnica qualitativa. Els paisatges urbans que presenta la sala d'art EL QUATRE, defineixen una visió molt personal en la que l'equilibri entre plàstica i missatge és més transcendent que la pura realitat de l'indret. Pel nostre aquarellista el paisatge escollit juga el paper d'inspirador de l'obra d'art i el pintor la trasllada al paper d'acord amb les seves vivències i les seves idees. I és important perquè l'exigència fotogràfica esdevé sovint feixuga i desencisadora amb efectes negatius a l'hora de plasmar l'enriquidora captació personal de l'indret. Les aquarel·les de Danésjordi respiren vitalitat, independentment de la presència o no de la figura humana. La netedat cromàtica de les pintures denuncia un excel·lent domini de la tècnica, fins i tot en aquells espais on sembla que l'aigua regalimi i no és altre cosa que una solució inspirada i volguda que li dona més poesia a la pintura. Les pinzellades són segures, clares i ben definides en taques no pas massa fàcils a l'hora de simular una finestra, per exemple, i més meritori, encara, quan el paisatge urbà el dominen carrers amb una llarga línia de cases d'una volguda frontalitat. La coordinació cromàtica, sovint amb exigències de contrast, manté un missatge equilibrat entre els diferents plans, urbans, marins i cels en una mateixa obra, en la que les barques li donen un punt d'humanisme de la mà de la presència humana. És enriquidor el joc de contrast entre diferents aquarel·les i també en una mateixa, en les que la imatge rep un valor afegit, però integrador, per la llum o la foscor i també per la reflexió del tema dintre l'aigua, creant-ne una doble imatge. Una exposició de realitats interpretades, perquè foren viscudes, convertides en veritables poemes amb la força creativa de la paraula del color i de l'aigua.

JOAN SALA VILA